

Kvindearbejdet paa Verdensudstillingen.

Det sjældneste Kvindearbejde i *Jackson Park* er vel nok selve Kvindebygningen. Den fik en Hædersplads, men gør den ikke til Skamme. De hvide, svævende Kvindeskikkelser, som rejser sig paa Taget, tjener i lang Afstand til Mærke for Udstillingens Hovedindgang. Der skulde dog noget til, for at en Bygning kunde hævde sig mellem saa ualmindelige arkitektoniske Skønheder. At denne blev vellykket, betyder saa meget mere, som Bygningshaandværket i de senere Aar med Forkærlighed øves af amerikanske Kvinder. *Sofie Hayden* er vistnok den første, som har forsøgt at bygge Huse »med Taarn og Spir«; men at Kvinder prøver »at bygge Hjem«, er ikke længer noget ualmindeligt. Efter min Erfaring lykkes det godt for dem. De Bekvemmeligheder, som de forstaar at skaffe Husmoderen, giver hende et Tilskud af Tid, som hun i Selvhjælpens Land kan have fuldt nødig. Jeg hørte for nogle Aar siden i Chikagos berømte Kvindeklub et af Medlemmerne fortælle, hvorledes hun var bleven Bygmester. Hun havde antaget en mandlig Arkitekt til at bygge sig et nyt Hus; og da han ikke kunde tilfredsstille hendes Forordringer til Hjemmets Hygge, havde hun selv overtaget Ledelsen. Siden da — sluttede hun sin Beretning — har jeg byggét ti Huse. Det siger sig selv, at de unge Kvinder, som nu lægger sig efter Bygningskunsten, søger selv samme professionelle Uddannelse som Manden.

Det indre af Kvindebygningen gemmer mange Skatte, men de er altfor meget blandet op med mindre gode Ting